

MŮJ DŮVĚRNÝ SEN *Sonnet*

Mám často zvláštní sen o ženě tajemné,
o ženě neznámé, s níž vroucný cit mě spíná,
jež nikdy není táž a nikdy není jiná,
která mě miluje a která chápe mne.

Dík porozumění a lásce vzájemné
není v mém srdci, žel, jediná zátočina,
kterou by neznala. A když mé čelo zsiná,
pláčem je osvěží a dlaní svou je mne.

Je plavá, bruneta či rusá? — Nevzpomínám.
Jméno? — Zní lahodně, láká mě kamsi jinam,
k těm, kterým vyhnanství uložil Život nést.

Pohledu sochy je podoben pohled její
a v hlasu velebném, jenž dálkou tlumen jest,
se drahé hlasy těch, kdož navždy zmlkli, chvějí.